

Techniki fryzjerskie kl.II TF

Temat: Diagnoza włosów i jej wpływ na dobór środków ondulujących i średnicy wałków oraz techniki nawinięcia włosów.

Diagnoza

Diagnoza, czyli ocena włosów stanowi pierwszy etap w planowaniu zabiegu trwałej ondulacji. Służy do wyboru odpowiedniego preparatu i odpowiedniej techniki nawijania włosów. Diagnozę przeprowadza się na włosach suchych w różnych obszarach głowy, w razie konieczności również na włosach mokrych. Podczas diagnozy fryzjer na podstawie określonych parametrów dokonuje właściwej oceny:

- grubość włosów mierzona u nasady, na środku i na końcach decyduje o mocy płynu – im cieńszy włosy tym delikatniejszy płyn,
- stan włosów, czyli ich kondycja

(zdrowe czy zniszczone, naturalne czy po zabiegach chemicznych) decyduje o możliwości wykonania zabiegu i wyborze technologii oraz rodzaju płynu,

- długość i gęstość włosów wpływają na ilość płynu do trwałej ondulacji, czas trwania zabiegu oraz decydują o wyborze odpowiedniego wałka.

Oprócz diagnozy włosów fryzjer powinien przeprowadzić diagnozę owłosionej skóry głowy. Sprawdza czy nie zawiera zadrapań lub stanów zapalnych. Jeżeli na skórze występują jakiegokolwiek świeże uszkodzenia tkanek, nie należy wykonywać zabiegu trwałej ondulacji. Należy też przeprowadzić próbę uczuleniową z danym preparatem, szczególnie jeśli klient ma alergię i uczulenia. W przypadku wystąpienia reakcji alergicznej na płyn, zabiegu nie należy przeprowadzać.

Po dokonaniu sprawdzenia stanu włosów i skóry głowy należy przystąpić do analizowania wyników diagnozy fryzjerskiej, pamiętając, że:

- do włosów zdrowych stosuje się produkty przeznaczone do włosów normalnych,
- do włosów siwych i grubych stosuje się mocne płyny,
- do włosów koloryzowanych stosuje się płyny do włosów koloryzowanych,
- do włosów rozjaśnianych i dekoloryzowanych stosuje się przed nałożeniem płynu preparaty zabezpieczające strukturę włosów,
- w przypadku włosów zniszczonych wcześniejszymi zabiegami chemicznymi nie stosuje się płynów do trwałej ondulacji.

Preparat ondulujący dobiera się zatem do struktury i kondycji włosów.

Konsultacja

Po przeprowadzeniu diagnozy fryzjer przystępuje do konsultacji z klientką. Wiedza o stanie włosów klientki oraz o jej oczekiwaniu względem końcowego efektu zabiegu fryzjerskiego zadecyduje o wyborze odpowiednich wałków oraz techniki pracy.

Wałki dobiera się w zależności od długości włosów i zaplanowanej siły skrętu. Zasady doboru średnicy wałków do trwałej ondulacji przedstawia poniższa tabela.

Tabela 1. Zasady doboru średnicy wałków do trwałej ondulacji

Długość włosów	Siła skrętu	średnica wałków
Włosy krótkie	Bardzo silny	5 mm
	Silny	7 mm
	Lekki	8 mm
	Brak skrętu uniesienie u nasady	9 mm
Włosy pół długie	Bardzo silny	10 mm
	Silny	12 mm
	Lekki	14 mm
	Brak skrętu uniesienie u nasady	15 mm
Włosy długie	Bardzo silny	16 mm
	Silny	19 mm
	Lekki	22 mm
	Brak skrętu uniesienie u nasady	25 mm

Metoda i technika

Efekt ondulacji chemicznej zależy też od zastosowanej metody oraz techniki wykonania ondulacji. **Metoda** nazywamy sposób nawijania włosów na wałki. Znamy dwie metody: nawijania płaskiego i nawijania spiralnego.

Nawijanie płaskie polega na nawinięciu włosów na wałek od końca do nasady. Metoda idealna dla włosów krótkich i półdługich. Włosy podnoszą się u nasady i zwiększa się objętość fryzury. Szerokość pasma włosów powinna być dostosowana do długości wałka, a grubość pasma do jego średnicy.

Nawijanie spiralne od końca do nasady i od nasady do końca stosuje się dla długich włosów. Metoda ta daje silny wyraźny skręt.

Techniką ondulacji chemicznej nazywamy sposób ułożenia wałków na głowie. Rozróżniamy techniki klasyczne i kreatywne. Techniki klasyczne wykorzystują nawijanie płaskie, gdzie włosy nawija się w całej długości na wałki. Techniki kreatywne wykorzystują nawijanie płaskie i spiralne, zapewniają konkretne efekty, kierunek układania się włosów. Do technik klasycznych należą techniki:

- krzyżowa,
- równoległa (w podkowę),
- cegielkowa.

Popularną techniką kreatywną jest technika kierunkowa.

Technika krzyżowa polega na nawinięciu wydzielonych pasm do tyłu i w dół, zaczynając od środka głowy – od czoła przez środek głowy do karku, kończąc na skroniach – od szczytu głowy w dół. Włosy zwiększają swoją objętość równomiernie na całej głowie i układają się w ten sam sposób. Bywają widoczne przedziałki.

Technika równoległa różni się od techniki krzyżowej tym, że pasma nawijane są ukośnie, dzięki czemu wałki z boków i tyłu tworzą wokół głowy zaokrąglone linie. Dlatego technika ta nazywa się również „w podkowę”. Na skroniach wydziela się pionowe sekcje i nawija pasma do przodu lub do tyłu, z góry na dół. Technika zwiększa objętość włosów i ujednolica całą formę. Włosy układają się harmonijnie wokół głowy.

Technika cegielkowa polega na nawinięciu włosów w taki sposób, że początek kolejnego wałka wyznaczany jest przez środek poprzedniego. Włosy nawinięte są w taki sposób, że po wykonaniu ondulacji przedziałki są niewidoczne. Włosy zwiększają swoją objętość.

Technika kierunkowa polega na tym, że wydzielone pasma nawija się zgodnie z kierunkiem wzrostu włosów, jak również zależnie od planowanego kierunku czesania włosów we fryzurze. Zasada jest taka, że jeden rząd wałków nawijamy w lewo, drugi w prawo. Przy włosach krótkich stosuje się nawijanie kierunkowe płaskie, gdzie np. nie nawija się na wałek końców włosów. Celem jest podniesienie włosów przy korzeniu. Nawijanie kierunkowe pionowe stosuje się przy włosach długich dla stworzenia wyraźnie uformowanych fal. Nawijanie naprzemienne ma na celu uzyskanie puszystości i dynamiki we włosach, zestawiając włosy falujące i proste (pozostawione pasma pomiędzy wałkami, nie nawijane na wałki).

Zadanie

Proszę zrobić notatkę w zeszytcie przedmiotowym.